

ការសំភាសន៍របស់អ្នកមីង មួង សុខ័

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍គេមាន ជាង ស៊ីអិល ខ៖ អ្នកដែលអយគេសំភាសន៍មាន មួង សុខ័

ការសង្ខេបរបស់អ្នកមីង មួង សុខ័

អ្នកមីង មួង សុខ័ មានអាយុ62ឆ្នាំ នៅឆ្នាំ2018នេះ អ្នកមីង មួង សុខ័ មានភេទ ស្រីអ្នកមីង មួង សុខ័ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅ ភូមិរលាផ្អៅ ស្រុកផ្អែរ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង។

ក៖ ជាដំបូងខ្ញុំអរគុណច្រើនមីងដែលបានអោយខ្ញុំបានសំភាសន៍ពីប្រវត្តិរបស់មីង ហើយការសំភាសន៍នេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយសកលវិទ្យាល័យមួយដែលនៅអាមេរិច ហាសមីងដែលមានឈ្មោះថា BYU

ហើយដោយសារតែសកលវិទ្យាល័យមានគោលបំណងចង់រក្សាពីប្រវត្តិប្រជាជនខ្មែរ ដើម្បីអោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយៗអោយពួកគាត់បានស្គាល់ពីប្រវត្តិឌីពុកម្តាយ នឹងជូនតាចឹងហាសមីង

ចឹងពេលដែលខ្ញុំបានសំភាសន៍មីងហើយខ្ញុំនឹងដាក់ការសំភាសន៍មួយនេះទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែលមានឈ្មោះថា www.cambodianoralhistories.byu.edu ចឹងហាសមីង ហើយការសំភាសន៍មួយនេះខ្ញុំនឹងសំភាសន៍មីងដោយផ្ទាល់ចឹងហាសមីង បាទចឹងមីងយល់ព្រមដើម្បីអោយខ្ញុំដាក់ការសំភាសន៍មួយនេះទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែរទេមីង?

ខ៖ ដាក់ទៅមានអី

ក៖ ចឹងសំរាប់ខ្ញុំជាអ្នកដែលសំភាសន៍មីងខ្ញុំមានឈ្មោះថា ជាង ស៊ីអិល ហើយការសំភាសន៍នេះត្រូវបានធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី31 ខែ1 ឆ្នាំ2018 ហើយការសំភាសន៍មួយនេះត្រូវធ្វើឡើងនៅភូមិ5 សង្កាត់ផ្សារថ្មី ខ័ណ្ឌចំការមន នៅរាជធានីភ្នំពេញ ចឹងសំរាប់មីងឈ្មោះពេញរបស់មីងមានឈ្មោះអីគេដែរមីង?

ខ៖ ការខ្ញុំដាក់ឈ្មោះពេញខ្ញុំដាក់ឈ្មោះថា ផល្លី

ក៖ ដែលត្រូវនឹងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណហាស?

ខ៖ អត់ទេអានឹងខ្ញុំដាក់ពេលដែលនៅជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍នឹង

ក៖ ចុះឈ្មោះពេញរបស់មីងតែម្តងមានឈ្មោះអីគេដែរមីង?

ខ៖ ខ្ញុំឈ្មោះ មួង សុខ័

ក៖ ឈ្មោះមួង សុខ័ ចុះមានឈ្មោះហៅក្រៅទេមីង?

ខ៖ ឈ្មោះហៅក្រៅឈ្មោះផល្លី

ក៖ អូ!ឈ្មោះផល្លីណាមីង ចុះកាលពីតូចមាននរណាគេហៅឈ្មោះមីងអីផ្សេងទៀតទេមីង?

ខ៖ អត់ទេ

ក៖ អត់ទេណាមីង ចុះមីងសព្វថ្ងៃមីងមានអាយុប៉ុន្មានដែរទៅមីង?

ខ៖ ខ្ញុំអាយុច្រើនដែរហើយខ្ញុំអាយុ62ឆ្នាំហើយនឹង

ក៖ អូ!មីងអាយុ62ឆ្នាំណាមីង ចុះមីងកើតនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាមីងមានចងចាំទេ?

ខ៖ ខ្ញុំអត់ចាំឆ្នាំបារាំងទេ ខ្ញុំចាំតែឆ្នាំខ្មែរនឹង

ក៖ ចុះនៅឆ្នាំខ្មែរមីងមានឆ្នាំអីគេដែរមីង?

ខ៖ ខ្ញុំកើតនៅឆ្នាំវ៉ែក

ក៖ មីងកើតនៅឆ្នាំវ៉ែកណាមីង ចាំមួយភ្លេតមីង?

ខ៖ ខ្ញុំកើតនៅឆ្នាំវ៉ែក ខែស្រាព

ក៖ អូ! ចឹងមីងកើតនៅឆ្នាំ1956 មីង

ខ៖ នឹងហើយត្រូវ

ក៖ ចឹងសំរាប់ទីតាំងដែរកន្លែងកំណើតដែរមីងកើត តើមីងកើតនៅណាដែរមីង?

ខ៖ ខ្ញុំកើតនៅស្រុកកំពង់ឆ្នាំង

ក៖ ចុះកើតនៅភូមិអី ឃុំអីដែរមីង?

ខ៖ នៅភូមិលាផ្កា រុក្ខស្រុកផ្កា

ក៖ នៅស្រុកផ្កា ខេត្តកំពង់ឆ្នាំងណាមីង?

ខ៖ ចាំ!នឹងហើយ

ក៖ ចុះមីងមានបងប្អូនប៉ុន្មានដែរមីង?

ខ៖ អត់ទេស្លាប់បាត់អស់ហើយនៅតែខ្ញុំម្នាក់ឯងនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែកាលពីពួកគាត់នៅរស់មិនមានប៉ុន្មាននាក់ដែរទេមីង?

ខ៖ មានតែ2នាក់ទេប៉ុន្តែគាត់ក៏ស្លាប់បាត់អស់ដែរនឹងហាស

ក៖ បាទមីងចឹងមីងជាកូនពៅ រឺមួយក៏ជាកូនបងដែរមីង?

ខ៖ ចាំ!កូនពៅនឹង

ក៖ អូ!មីងជាកូនពៅ ចុះបងរបស់មីង តើមីងអាចប្រាប់ឈ្មោះពួកគាត់ដែរបានទេមីង?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះ មួង វណ្ណាត ប៉ុន្តែគាត់ស្លាប់បាត់យូរដែរហើយនឹង

ក៖ អូ! បាទមីង ចុះកាលពីមីងនៅក្មេងតើមីង

មានធ្លាប់មានអនុស្សាវរីយ៍អីជាមួយគាត់កាលពីមីងនៅក្មេងទេមីង?

ខ៖ អត់មានធ្វើអីជាមួយគាត់ទេ អត់មានអនុស្សាវរីយ៍កំសត់កំអីជាមួយគាត់ទេ
អត់ដែរមានអីផងនឹង

ខ្ញុំបានបែកគ្នាកាលពីសម័យអាពតនឹងមកក៏បានបែកគ្នារហូតទៅចឹងទៅណាស់

ក៖ អូ!បាទមីងចុះកាលពីនៅក្មេង តើមីងមានចូលចិត្តធ្វើអីជាមួយប្អូនរបស់មីងដែរមីង?

ខ៖ ខ្ញុំមិនបានធ្វើអីទេប៉ុន្តែ ម៉ាករបស់ខ្ញុំអោយខ្ញុំនៅតែផ្ទះ ប៉ុន្តែខ្ញុំចូលចិត្តតែចាក់អារ
ចាក់មួក ចាក់កន្សែងអីចឹងទៅណាស់

ក៖ ប៉ុន្តែមានធ្លាប់មានលេងឡើយបាយឡើយអីជាមួយបងប្អូនរបស់មីងដែរទេមីង?

ខ៖ អត់ចេះលេងទេ

ក៖ សូម្បីតែទៅស្រែក៏អត់ដែរណាមីង?

ខ៖ ដោយសារតែប៉ារបស់ខ្ញុំគាត់បើកឡានតាមខេត្តចឹងខ្ញុំអត់ចេះធ្វើអីទេនៅតែផ្ទះនឹង
រហូតដល់ពេលដែលពេលវេលាចូលមកក៏យើងបែកគ្នាត្រឹមនឹងទៅ

ក៖ ចឹងមានន័យថាបងរបស់មីងគាត់ស្លាប់ហើយណាមីង?

ខ៖ ស្លាប់យូរដែរហើយនឹង ស្លាប់តាំងពីសង្គមមកម៉្លេសហើយនឹង

ក៖ អូ! បាទមីងចុះម្តាយរបស់មីងគាត់មានឈ្មោះអីទេដែរមីង?

ខ៖ ម្តាយរបស់ខ្ញុំគាត់មានឈ្មោះលី នួន

ក៖ គាត់អាយុប៉ុន្មានដែរមីង?

ខ៖ គាត់ស្លាប់នៅអាយុ73ឆ្នាំ

ក៖ ប៉ុន្តែគាត់ស្លាប់យូរនៅមីង?

ខ៖ គាត់ស្លាប់យូរហើយ គាត់ស្លាប់នៅអាយុ73ឆ្នាំ
គាត់ស្លាប់នៅពេលដែរអន្តតាក់ចូលមកនឹង

ក៖ នៅពេលដែរអន្តតាក់ហោសមីង?

ខ៖ ពេលដែរអន្តតាក់ចូលភ្លាម គាត់ស្លាប់ភ្លាមនឹង

ក៖ អន្តតាក់នៅឆ្នាំណាដែរមីង?

ខ៖ ដូចជានៅឆ្នាំបើមិន82 -83ទេនេះ

ក៖ គាត់នៅឆ្នាំ83ណាមីង ចឹងវាប្រហែលជា35ឆ្នាំហើយណាមីង?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ គាត់អាយុ73ឆ្នាំណាមីង?

ខ៖ ចាំគាត់ស្លាប់នៅអាយុ73ឆ្នាំនឹង

ក៖ អាយុ73បូកនឹង35ចឹងគាត់អាយុ108ឆ្នាំ?

ខ៖ ចាំនឹងហើយ

ក៖ ចឹងគាត់អាយុ108ឆ្នាំ ចឹងសំរាប់គាត់កើតនៅឆ្នាំណាមីងមានដឹងទេ?

ខ៖ អត់ដឹងទេ ដូចជាខ្ញុំចាំគាត់មិនសូវច្បាស់ដែរកើតនៅឆ្នាំមែ ហើយគាត់កើតនៅខែជេត

ក៖ ចឹងហោសមីងចឹងគាត់កើតនៅឆ្នាំ1910មីង?

ខ៖ ចាចឹងហើយនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែទឹកនៃឯកំណើតរបស់គាត់កើតនៅនាមីងមានដឹងទេមីង?

ខ៖ គាត់នៅស្រុកកំពង់ហ្លួង

ក៖ អូ!នៅស្រុកកំពង់ហ្លួង នៅខេត្តកណ្តាលយើងនឹងហោសមីង?

ខ៖ នឹងហើយនៅខេត្តកណ្តាលយើងនឹង

ក៖ បាទមីង ចុះឪពុករបស់មីងគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរមីង?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះ មួង សុខ

ក៖ ចុះគាត់អាយុប៉ុន្មានដែរមីង?

ខ៖ ខ្មោចប៉ារបស់ខ្ញុំ គាត់ប្អូនរបស់ខ្មោចម៉ែរបស់ខ្ញុំ6ឆ្នាំនឹង
ប៉ារបស់ខ្ញុំគាត់ស្លាប់នៅអាយុ56ឆ្នាំនៅសម័យអាពតចឹងហាស

ក៖ អូ!បាទមីង

ខ៖ គាត់ស្លាប់នៅឆ្នាំ1970គាត់បានស្លាប់បាត់ទៅ

ក៖ ចឹងគាត់ប្អូន6ឆ្នាំណាមីង ចឹងគាត់អាយុ102ឆ្នាំចឹងគាត់កើតនៅឆ្នាំ1916មីង?

ខ៖ ចាំ!នឹងហើយ

ក៖ ចុះគាត់កើតនៅណាដែរមីង?

ខ៖ គាត់កើតនៅស្រុកកំពង់ឆ្នាំង

ក៖ នៅកំពង់ឆ្នាំងដែរណាមីង

ចុះឪពុករបស់មីងគាត់ធ្វើអីកេសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរមីងកាលពីគាត់នៅរស់ហាស?

ខ៖ គាត់បើកឡានសំរាប់រាប់ហាស គាត់បើកនៅកំពង់ឆ្នាំង
ដូចថាសំរាប់នរណាគេចេញចូលគាត់បើកឡានអោយគេចឹងហាស

ក៖ ចុះគាត់ចាមនុស្សបែបណាដែរមីង គាត់ស្ងួត រឺមួយក៏កាច់ដែរមីង?

ខ៖ គាត់ដូចថាគាត់ជាមនុស្សដែរមីងម៉ាត់តែម្តងនឹងហាស គាត់មិនចេះពិសារស្រា
លេងបៀរអីគាត់មិនចេះទេ

ក៖ ប៉ុន្តែកាលពីគាត់នៅជាមួយកូនៗ
នឹងនៅជាមួយមីងតើគាត់កាច់រឺមួយក៏ស្ងួតដែរដាក់កូនចៅចឹងហាសមីង?

ខ៖ អត់ទេគាត់ចំណាប់គាត់អត់កាច់ដូចយើងទេ
គ្រាន់តែគាត់ប្រាប់យើងថាកូនមិនត្រូវដើរលេងផ្ទះគេ
កូនមិនត្រូវនិយាយដើមគេគឺអត់បានចឹងខ្ញុំអត់ដែរបានដើរលេងផ្ទះគេទេ
ហើយខ្ញុំមិនដែរបានទៅលេងឡើយបាយឡើនៅផ្ទះគេទេ

ក៖ អូ!បាទមីង

ខ៖ នឹងចឹងហើយនឹងណា

ក៖ ចុះម្តាយរបស់មីងគាត់ធ្វើអីគេដែរសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរមីងដែរ?

ខ៖ គាត់នៅផ្ទះដូចខ្ញុំចឹងដែរនឹង
ពីព្រោះតែប៉ារបស់ខ្ញុំគាត់ជាអ្នកដែរលើកឡានតាមរងខេត្តចឹង
ឯម៉ែគាត់នៅមើលកូនដូចគ្នានឹង

ក៖ បាទមីងចុះគាត់កាច់រឹម្យក៏ស្លូតដែរមីង?

ខ៖ គាត់មែនជាអ្នកកាច់ដែរទេ និយាយទៅគាត់មិនមែនចេះកាច់អីទេ

ក៖ បាទៗមីងចុះ មីងមានចងចាំសាច់រឿងអីដែរមីងនៅជាមួយម្តាយឪពុករបស់មីងទេ?

ខ៖ អត់ទេ អត់ចងចាំទេគ្រាន់តែខ្ញុំដឹងថាឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំគាត់ល្អគ្រាប់10តែម្តងនឹង

ក៖ អូ! ចឹងហោសមីង?

ខ៖ ចាំគាត់មិនដែរអោយពួកយើងលំបាកទេ
លំបាកតែពេលដែរកាលពីអាពាហ៍ពិពាហ៍បានចូលមកនោះទេនឹងហាស

ក៖ អូ!បាទមីងចឹងហោស?

ខ៖
ប៉ុន្តែពេលដែរអាពាហ៍ពិពាហ៍បានចូលមកគាត់ប្រាប់ពួកយើងថាកូនអើយអាពាហ៍ពិពាហ៍ហើយនឹងហាស
គាត់ថាកូនឯងចាំមើលណាតិចទៀតយើងហូបបាយរួមនឹងហាស
ហើយធ្វើការអីក៏ធ្វើរួមដែរនឹងហាស

ក៖ អូ!គាត់ដឹងណាមីង?

ខ៖ ខ្ញុំបានប្រកែកជាមួយឪពុករបស់ខ្ញុំថាខ្ញុំមានតែម្នាក់ឯងធ្លាប់តែលំបាក
តែបើប្រទេសគេសន្តិភាពចឹង យើងស្រួលហើយខ្លួនដាំបាយខ្លួនឯងនឹងហាស

ក៖ អូមីងអត់ដឹងទេណាមីង?

ខ៖ ហើយប៉ារបស់ខ្ញុំគាត់ថាមិនមែនទេកូនហាស
នេះគេហៅថាគុម្ពនីស័យកូនឯងចាំទុកហាសកូនណា
ហើយដល់ពេលដែរខ្ញុំមើលហើយពិនិត្យវាទៅនឹងតាមដានវាទៅវាចឹងមែននឹងហាស

ក៖ បាទមីងចឹងហោសមីង?

ខ៖ ចឹងវាវល់ដោយការលំបាក ខ្ញុំលំបាកនឹងការចូលអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងខ្ញុំលំបាកហាស
ដូចជាយើងធ្លាប់រស់នៅរស់ខេត្តចឹងទៅ យើងអត់ដែរស្គាល់ដើមស្រូវ
រឹកវាលស្រែអីចឹងហាស យើងរស់នៅតែនៅលើផ្ទះ ហើយខ្ញុំវេទនាណាស់
ខ្ញុំរស់នៅតែនៅលើផ្ទះនឹងឯង

ក៖ អូ!ត្រូវហើយមីង?

ខ៖ ខ្ញុំមិនដឹងថាធ្វើរបៀបយ៉ាងម៉េចដែរ អោយកើតដូចគេចឹងហាសណា ចាំ
ហើយគេបញ្ជាឃើងអោយ កាលណាឯគេបុករណ្តៅដាក់អោយពេញៗចឹងទៅណា
ហើយដល់ពេលណាឯគេដកហើយគេអោយឃើងមកបំបែកស្លូងហាស

ក៖ បាទមីងវាមិនស្រួលទេណាមីង?

ខ៖ ខ្ញុំអត់ចេះដកដូចគេ ខ្ញុំដកមួយគុម្ពមកយកមកវែបែកអស់ហើយជើងរបស់ខ្ញុំនឹង
ហើយបារបស់ខ្ញុំគាត់ថា បងប្អូនអើយជួយប្រាប់វាផងវាមិនចេះទេនឹងហាសខ្ញុំភ័យហាស
ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំហើយដែរគេយកទៅវែចោលមុនគេនឹង ខ្ញុំអត់ចេះអីទាំងអស់ចឹងហាស

ក៖ អូ!បាទៗមីង

ខ៖ តែដល់ពេលណាឯក៏ចេះតែហាត់ពុតលុតដំតាមគេទៅក៏អត់អីដែរនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែមីងអាចធ្វើបានដូចគេ?

ខ៖ ចាំ!ខ្ញុំធ្វើបានដូចគេដែរនឹង ចឹងបានថាការវេទនានឹងបានវាវេទនានឹងហាស

ក៖ ចុះឪពុកម្តាយរបស់មីងគាត់មានធ្លាប់ប្រាប់ពីប្រវត្តិកាលពីគាត់នៅក្មេងទៅមីងទេ?

ខ៖ ចាំ!ធ្លាប់តា រឿងប្រវត្តិគាត់មិនដែរបានប្រាប់ទេនឹង
គាត់គ្រាន់តែនិយាយប្រាប់យើងថាគាត់ដឹងតែប្រវត្តិគាត់ដែរពេលដែរកាត់ធ្វើការងារចឹង
គេប្រាប់គាត់គាត់ដឹងតែអានឹង គាត់ដឹងតែនៅពេលពិតនឹងគាត់ដឹងតែពិបាកនឹងហាស

ក៖ ចុះយាយតាខាងឪពុកមីងមានស្គាល់ឈ្មោះគាត់ដែរទេមីង?

ខ៖
ខ្ញុំកើតអត់ទាន់ទេតារបស់ខ្ញុំគាត់ស្លាប់តាំងពីបារបស់ខ្ញុំគាត់អាយុ13ឆ្នាំនឹងមកតាំងពីឪពុក
របស់ខ្ញុំគាត់នៅតូចៗមក

ក៖ ប៉ុន្តែឈ្មោះអីក៏មីងមិនចាំដែរណាមីង?

ខ៖ ខ្ញុំអត់ចាំទេ

ក៖ ចុះយាយតាខាងម្តាយមីងមានចងចាំឈ្មោះគាត់ដែរទេ?

ខ៖ យាយតាខាងម្តាយក៏គាត់ស្លាប់តាំងពីក្មេងៗនឹងដែរ

ក៖ អូ! ចុះមីងមករស់នៅទីក្រុងភ្នំពេញនឹងយូរនៅមីង?

ខ៖ មកនៅនេះហោស ខ្ញុំមិនទាន់បានមកនៅបានយូរប៉ុន្មានដែរទេ
ខ្ញុំទើបតែមកនៅបានប្រហែលជា២ឆ្នាំនឹងទេ

ក៖ អូ! ចុះពីមុននឹងមីងនៅណាដែរទៅមីង?

ខ៖ ពីមុននឹងខ្ញុំនៅជិតព្រំដែននៅជិតប៉ោយប៉ែតនោះ

ក៖ អូ! បាទមីងចុះមីងមានសាច់ញាតិណាដែររស់នៅក្រៅពីប្រទេសខ្មែរដែរទេមីង?

ខ៖ ចាំ! ខ្ញុំអត់មានទេ

ក៖ អូ! បាទមីងចុះស្វាមីរបស់មីងគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរមីង?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះ សេង សាន តែគាត់ស្លាប់ដែរហើយនឹង

ក៖ អូ! ប៉ុន្តែមីងមានចងចាំថ្ងៃដែរមីងបានរបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយគាត់ដែរទេមីង?

ខ៖ ខ្ញុំអត់ចងចាំដែរនឹងហោស

ក៖ ប៉ុន្តែកូនធំរបស់មីងគាត់អាយុប៉ុន្មានដែរទៅមីង?

ខ៖ ខ្ញុំច្បងរបស់ខ្ញុំនឹងអាយុ៣១ឆ្នាំហើយនឹង

ក៖ អាយុ៣១ឆ្នាំ ចុះពេលដែរមីងការហើយមីងមានកូនតែម្តងរឺក៏យ៉ាងម៉េចដែរមីង?

ខ៖ ខ្ញុំបានគាត់រយៈពេលតែមួយឆ្នាំខ្ញុំក៏មានកូនទៅ

ក៖ បាទមីងចឹងកូនរបស់អាយុ៣១ឆ្នាំ ចឹងមីងការនៅឆ្នាំ១៩៨៧ហោសមីង?

ខ៖ ចាំ!នឹងហើយ

ក៖
ចឹងដូចជាមីងគិតថានៅពេលដែរមីងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍គិតថាមីងជាអ្នករៀបចំរៀបដោយ
ចិត្តឯងរឺក៏ឪពុកម្តាយជាអ្នករៀបចំដែរមីង?

ខ៖ និយាយទៅខ្ញុំនិយាយថាប្តីរបស់ខ្ញុំនេះអាពាហ៍ជាអ្នករៀបចំអោយទេ
ខ្ញុំមិនបានរៀបចំអោយទេ ម្តាយឪពុករបស់ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ

ហើយកាលពីមុនក៏មិនបានដឹងអត់បានស្រលាញ់គ្នាអីគេដែរនឹង
តែអាពាហ៍ពិពាហ៍ចាប់យើងរៀបចំហោស

ក: អូ!បាទមីងចុះពេលដែររៀបនឹងដូចជាមានជាចំនួនប៉ុណ្ណាការអីទេមីង?

ខ: ទេអត់មានទេគេចាប់ដែរនឹង គេចាប់ម្តងជិត10គូរចឹងហោសណា

ក: ចុះអត់មានអីទៀតទេ?

ខ: អត់មានទេ

ក: ចុះដូចជាពេលណាដែរបងស្គាល់ប្តីរបស់បង
ហើយនឹងស្រលាញ់គ្នានៅពេលណាដែរបង ?

ខ: អត់មានទេ

ក: ដល់គេចាប់ៗតែម្តងហោសមីង?

ខ:

ដូចថាគេឃើញអូនឯងធ្វើការចឹងនឹងពូអូនឯងចឹងគេត្រូវតែចាប់រៀបយើងគេបានប្រាប់ថា
ថ្ងៃទី17មេសា យើងត្រូវរៀបខ្លួនគេយកខោអាវ មកចែកអោយយើងចឹងហោស
នឹងកន្សែងក្រហមហើយយើងយកទៅ

ក: អូ!គេធ្វើចឹងហោសមីង?

ខ: គេប្តេជ្ញាតែម្នាក់ចឹងបានទាំងអស់គ្នាហើយនឹង

ក: ចុះមីងចេះអាន រឺក៏ចេះសរសេរអក្សរខ្មែរបានល្អប៉ុណ្ណាដែរមីង?

ខ: អត់ទេ អត់ចេះទេ

ក: មីងអត់ដែរបានចូលរៀនទេណាមីង?

ខ: ចាំ! អត់បានទេ

ក: ចុះភាសាអីផ្សេងក្រៅពីភាសាខ្មែរមីងមានចេះទេ?

ខ: អត់ចេះទេ

ក: អត់ចេះដែរណាមីង ចុះមីងធ្លាប់មានមិត្តភក្តិណាដែរធំធេងមកជាមួយគ្នាទេមីង?

ខ: អត់ទេ

ក៖ អត់ដែរមានមិត្តភក្តិទេណាមីង?

ខ៖ ចាំ!!អត់មានទេ

ក៖ ចុះមីងធ្លាប់ទៅធ្វើការនៅវាលស្រែទេមីង?

ខ៖ ខ្ញុំធ្លាប់ទៅធ្វើការនៅវាលស្រែអី ដូចជាច្រូចស្រូវអីខ្ញុំធ្លាប់តា

ក៖ ប៉ុន្តែពេលណាឯនៅជំនាន់ណាដែរមីង?

ខ៖ យើងនៅដូចថាខ្ញុំនៅអាយុតិចទើបតែអាយុ50ឆ្នាំអីចឹង យើងច្រូចអីចឹងហាសណា

ក៖ បាទចឹងហោសមីង?

ខ៖ មានតែដល់ពេលសម័យឌីឥឡូវ អត់បានធ្វើអីទេ

ក៖ ប៉ុន្តែមីងបានធ្វើអីគេខ្លះនៅស្រែនឹងហោសមីង?

ខ៖ អត់បានធ្វើអីគេទេមានតែយើងច្រូចស្រូវនឹង ធ្វើចំការ ស៊ីឈ្នួលកាច់ពោតអីចឹងហាសណា

ក៖ បាទៗៗមីង! ចុះមីងមានធ្លាប់បានធ្វើការងារអីគេខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់មីងដែរមីង?

ខ៖ ខ្ញុំគ្មានធ្វើការអីគេទេ ខ្ញុំពេលដែរខ្ញុំបានប្តីមកពេលដែរឈប់ពីណាមក ខ្ញុំបានលក់ភ្នំចាប់ហ្វាយ ចឹងទៅណា

ក៖ អូ!បាទមីងចុះមីងគិតថាជីវិតរបស់មីងមានការផ្លាស់ប្តូរអីគេខ្លះដែរមីង?

ខ៖ មានការផ្លាស់ប្តូរដែរ ប៉ុន្តែដល់ពេលដែរអត់ពីគ្រួសារយើងទៅ យើងដូចជាគ្រួសាររបស់យើងកណ្តោចកណ្តោងចឹងហាស វាអត់មានអ្នកទីពឹងចឹង ទៅទីពឹងតែកូនចឹងហាសណា

ក៖ បាទមីង! ចុះមីងគិតថាមីងចូលចិត្តពិសារម្ហូបអីគេដែរចឹងហាសមីង?

ខ៖ ខ្ញុំមិនរើសទេអូន ស្អីក៏ខ្ញុំញ៉ាំបានដែរនឹង

ក៖ អត់ទេ ដែរកិតភាគច្រើនមីងចូលចិត្តញ៉ាំតែម្ហូបហាស

ខ៖ ចាំ!ដូចជាស្លម្អូរ

ក៖ ហើយមីងនឹកឃើញចង់ញ៉ាំវាតែម្ហូបហាសមីង?

ខ៖ រឺក៏បុកទឹកគ្រឿងអីចឹងហាសណា តាមចំណូលរបស់យើងចឹងទៅណា
ចាំ!អត់មានរឺសអីច្រើនទេខ្ញុំនោះ

ក៖

ចុះល្បែងប្រជាប្រិយដែរមីងគិតថាមីងចូលចិត្តលេងតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះហា
សមីង?

ខ៖ អត់ចេះទេ

ក៖ អូ! មីងអត់ចេះលេងដណ្តើមស្លឹកសឈើទេណាមីង?

ខ៖ អត់ចេះទេក្លាយ អត់ចេះលេងតែម្តងនឹង ចេះតែមើលគេមួយភ្លែត កាលពីនៅក្មេងទេ

ក៖ ចុះមីងចេះច្រៀងទេមីង?

ខ៖ ចាំ! អត់ចេះទេ

ក៖ ចុះមីងចូលចិត្តស្តាប់បទចម្រៀងទេមីង?

ខ៖ ចូលចិត្តស្តាប់ដែរតា

ក៖ ចុះលក្ខណៈថាជាបទសម័យរឺមួយបទបុរាណដែរមីង?

ខ៖ បទបុរាណចឹងទៅ បទស៊ុនស៊ីសាម៉ុតចឹងទៅ

ក៖ ចុះមាននរណានៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់មីង នឹងចេះលេងឧបករណ៍ភ្លេងទេមីង
ទាងបងប្អូន ទាំងកូនចៅអីចឹងហាស ទាំងភ្លេងខ្មែរ ទាំងភ្លេងសៀមដែរ?

ខ៖ អត់មានទេ

ក៖ អូបាទ!

ចុះផ្ទះរបស់មីងមានលក្ខណៈបែបណាតាំងពីក្មេងរហូតដល់ពេលនេះបែបណាដែរមីង
ពីក្លាយផ្ទះម៉េច ហើយឥឡូវផ្ទះម៉េច?

ខ៖ យើងពីដើមផ្ទះរបស់យើងវារៀងធំដែរនឹង
ដល់ពេលដែរធំមកយើងមិនដែរមានផ្ទះនៅខ្លួនឯងទេ យើងដើរតែជួលគេទេនឹងហាស

ក៖ កាលពីមុនមីងមានផ្ទះនឹង នរណាគេជាអ្នកសាងសង់ផ្ទះមួយនឹងដែរមីង?

ខ៖ ឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំជាអ្នកសាងសង់

ក៖ អូ!ឪពុកម្តាយមីងគាត់ចេះធ្វើផ្ទះហោសមីង?

ខ៖ ទេគាត់អ្នកធ្វើផ្ទះអោយខ្ញុំនៅតាំងពីដើមមកម្ល៉េង អត់ដឹងថានរណាគេជាអ្នកធ្វើទេ តែដល់ពេលដែរបានប្តីទៅប្តីគេជាអ្នកធ្វើអោយ

ក៖ អូ!ប្តីរបស់មីងគាត់ចេះធ្វើផ្ទះណាមីង?

ខ៖ ចាំ!គាត់ចេះធ្វើតា

ក៖ គាត់ចេះធ្វើមកពីណាគេដែរមីង?

ខ៖ គាត់ចេះខ្លួនគាត់នឹង គាត់ចេះដាក់លាន់ត្រី អន្លង់នឹងបង់សំណាញ់អីចឹងទៅ

ក៖ អូ!ចឹងហោសមីង?

ខ៖ ដល់ពេលចឹងរកមុខរបរតាមគាត់ចឹងទៅ

ក៖ ចុះមីងជំនាន់អីដែរមីងចេះស្ទាត់ជំនាញ់ហាស?

ខ៖ ខ្ញុំជំនាញស្ទាត់ជំនាញជាងគេគឺចាក់ខោអាវនឹងហើយ ដែរខ្ញុំស្ទាត់ជាងគេនឹង

ក៖ មីងចេះចាក់ខោអាវណាមីង?

ខ៖ ចាំ!ចេះចាក់ខោអាវ ចាក់មួកអីចឹងទៅ

ក៖ ចុះម្តាយឪពុករបស់មីងគាត់ធ្លាប់បង្រៀនពីជំនាញអីទៅមីងទេ?

ខ៖ អត់ទេ

ក៖ អត់ទេណាមីង ចុះដូចជាជំនាញវេញវល្លី កូរស្ត ធ្វើផ្តៅ ធ្វើជាកន្ទួល ធ្វើជាស្ត្រីមួយមីងចេះទេ?

ខ៖ អត់ទេ បើអោយខ្ញុំធ្វើអីមួយខ្ញុំចេះតែធើបើអោយខ្ញុំបិទខ្ញុំមិនចេះទេ

ក៖

អូ!បាទមីងចុះមីងអាចប្រាប់ខ្ញុំបានទេថាពេលណាដែរមីងគិតថាជាពេលដែរលំបាកជាងគេ នៅក្នុងជីវិតរបស់មីងហាស?

ខ៖ គឺសព្វថ្ងៃនេះឯងដែរធ្វើខ្ញុំបានជួបការលំបាកនឹង ខ្ញុំលំបាកតែខ្ញុំឈឺច្រើន ហើយលំបាកមួយទៀតនឹងគឺ អត់ពីប្តីទៅយើងអត់មានអ្នកទីពឹង កាលពីដើមចឹងខ្ញុំមិនសូវដឹងពីកាលលំបាកទេ

ក៖ បាទមីងចឹងមានអីទៀតទេ?

ខ៖ នឹងហើយមានបញ្ហាអីប្តីរបស់ខ្ញុំគាត់ជាអ្នករាប់រងចឹងហាស

ក៖ អូ! ចឹងណាមីង?

ខ៖ ដល់សព្វថ្ងៃខ្ញុំមានតែកូនមួយទេ ជាអ្នកចិញ្ចឹមយើងចឹងទៅ
យើងក៏ពិបាកចឹងហាសពេលដែរឈឺជា សព្វថ្ងៃនឹងជំងឺគ្រប់មុខទាំងអស់នឹង
ប៉ះណាវាលឺតាមអាឆ្នឹងអីចឹងទៅណា

ក៖ អូ! ជំងឺរបស់មីងហោសមីង?

ខ៖ នឹងហើយដូចថាវាលាកសន្លាកអីចឹងទៅ យើងធ្វើទុករហូតចឹងទៅណា

ក៖ បាទមីងបាទ

ខ៖

ដូចថាប៉ុន្មានខែមុនអីចឹងទៅវាលើសឈាមនេះហើយជាការលំបាករបស់យើងអីចឹងទៅ
ណា ចឹងបានកូនៗគេមិនអោយធ្វើអីគេមិនអោយពិបាកអីចឹងហាស
កូនថាម៉ែងនៅទ្រាំទ្រទៅ ហើយខ្ញុំថាសុខភាពខ្ញុំវាមិនសូវល្អទេ

ក៖ ចុះកាលពីនៅក្មេងមីងគិតថាមីងលំបាកអីគេដែរខ្លះដែរមីង?

ខ៖ ខ្ញុំមិនដែលលំបាកទេពីក្មេងមកគឺខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ការលំបាកទេ
ចាប់ផ្តើមចេញពីអាពាហ៍ទៅខ្ញុំចាប់ផ្តើមស្គាល់ការលំបាកហើយនឹង
ខ្ញុំគឺថាវាកដោយខ្លួនឯងឪពុកម្តាយគាត់ស្លាប់ចោលអស់ គ្មានអ្នកទីពឹងទេ
ខ្ញុំទីពឹងតែប្តីនឹងខ្លួនឯងតែប៉ុណ្ណឹងឯង

ក៖ អូ! បាទមីង?

ខ៖ ទោះបានហូបរឺមិនបានហូបនឹងតែ2នាក់យើងនឹង

ក៖ អូ! បាទមីងបាទ?

ខ៖ បើកាលពីក្មេងខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ថាការអត់របៀបយ៉ាងម៉េចទេ
ដូចថាម៉ែថាអោយទៅនេះអោយទៅនោះអោយធ្វើការគឺគាត់មិនអោយទៅណាទេ
នៅតែនៅក្នុងផ្ទះទៅ មានតែប៉ុណ្ណឹងគាត់អោយយើងចេញមានការលំបាកអីអត់ទេ

ក៖ បាទមីងចុះសំរាប់ជំនាន់ពលពតគេអោយមីងធ្វើអីគេទៅមីង?

ខ៖ គេអោយយើងស្ទូងស្រូវ គេអោយយើងបេះកប៉ាស គេអោយយើងបេះសណ្តែក
គេអោយយើងដកដំឡូងគរអីចឹងទៅ

គេប្រើយើងគ្រប់មុខទៅអោយតែគេប្រើយើងអោយទៅ គឺយើងទៅធ្វើទាំងអស់នឹងណាស់

ក៖ ប៉ុន្តែដូចជាមីងធ្វើនឹងតើមីងធ្វើនៅណាវិញទៅមីង?

ខ៖ កាលពីខ្ញុំធ្វើនឹងគឺខ្ញុំធ្វើនៅអន្លូងវៃ

ក៖ អន្លូងវៃនឹងនៅណាដែរមីង?

ខ៖ នៅថនសាលានៅជិតប៉ែលិនវិញនឹង

ក៖ អូ!នៅជិតប៉ែលិននឹង មីងគេអោយធ្វើតែអន្លូងស្រូវនឹងមួយទេ?

ខ៖ គេអោយធ្វើស្រូវប្រាំង ហើយនឹងយើងដកដំឡូងចឹងទៅ

ក៖ ចឹង3ឆ្នាំនឹងគេអោយធ្វើចឹងរហូតណាមីង?

ខ៖ គេអោយធ្វើចឹងរហូតនឹង ស្រូវយើងស្ងួតសឹងតែថាវាល់ថ្ងៃនឹង

ក៖ បាទចឹងមីង?

ខ៖ គេថាធ្វើស្រែប្រាំងហាស ច្រូតក៏ធ្លាប់ដែរ ស្ងួតច្រូត ស្ងួតដក
ហើយយើងត្រូវការដកដំឡូងចឹងទៅ ដកដំឡូងអោយយកមកហូបជាមួយបាយចឹងទៅ
ថាគ្មានពេលទំនេរទេនឹងហាស គេអោយយើងធ្វើតែរហូតចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទមីង! ប៉ុន្តែមីងគេមានអោយផ្លាស់តំបន់ទៅណាទៀតទេមីង?

ខ៖ អត់ទេវាផ្លាស់ដែរកាលខ្ញុំនៅចល័ត ខ្ញុំបានធ្វើចល័តរហូតចឹងទៅណា
ហើយយើងដើរតាមចល័តគេអោយយើងដើរតាមចល័តទៅណា
បង្កបង្កើតផលនៅណាគេអោយយើងទៅជួយហើយនឹង

ក៖ បាទមីងចឹងហោស?

ខ៖ ដល់ពេលដែរគ្រលប់មកវិញនឹងធ្វើវាល់ថ្ងៃគេអោយធ្វើស្រែប្រាំងហាស

ក៖ បាទមីងចឹងហោស?

ខ៖ ធ្វើច្រូតស្ងួតៗៗ
ដកក៏យើងត្រូវការដកដំឡូងចឹងទៅសំរាប់លាយបាយហូបចឹងទៅគ្មានពេលទំនេរទេគេអោយ
ធ្វើតែរហូតចឹងទៅ

ក៖ បាទមីង ចុះមីងគេមានអោយផ្លាស់តំបន់ទៅណាទៀតអត់មីង?

ខ៖ អត់ទេវាផ្លាស់ដែរកាលពីខ្ញុំនៅចល័តខ្ញុំនៅចល័តរហូតចឹងទៅ
យើងដើរតាមចល័តគេអោយយើងដើរតាមគេ

បង្កបង្កើតផលកន្លែងណាពិបាកគេហៅយើងទៅជួយចឹងទៅ
នឹងជួយគ្នាមួយភ្លែតៗចឹងទៅណា

ក៖ អូ! គេអោយជួយដែរហោសមីង?

ខ៖ ចាំ! ដើរពេលចឹងគេអោយខ្ញុំមកប្រចាំការនៅខាងក្រៅនឹងរហូតដល់សន្តិភាពនឹង

ក៖ បាទមីង! ចុះសំរាប់គ្រួសាររបស់មីងគេអោយទៅណាដែរទៅមីង មីងទៅតែម្នាក់ឯង
រឺមួយក៏គេអោយទៅទាំងគ្រួសារដែរមីង?

ខ៖ គេអោយទៅទាំងអស់គ្នានឹង ពីព្រោះអីគាត់នឹងគេជាអ្នកកាន់ក្របី នឹងកាន់ស្តី
គេអោយគាត់ជាអ្នកកូររាស់ ហើយយើងជាអ្នកស្ទូងដកអីចឹងទៅ

ក៖ បាទមីង ចឹងតើមីងឆ្លងកាត់ការលំបាកមួយនឹងដោយរបៀបណាដែរមីង?

ខ៖ អើយក្លាយអើយនិយាយពីការលំបាកកាលណាឯយើងវាអត់មានការសប្បាយ
ឧបម៉ាថាយើងដាំបានដំណាំក៏យើងមិនអាចបេះហូបបានទេ ពីព្រោះរបស់គេ
តែបើយើងចង់ហូបទាល់តែយើងសុំគេចឹងទៅណា

ក៖ អូ! បាទមីង?

ខ៖ មើលតែផ្លែផ្កានឹងគេមកមើល តែបាត់នឹងគេថាយើងជាអ្នកបេះ
គេថាយើងលូចរបស់ខ្លួនឯងអីចឹងហោសណា

ក៖ អូ! ចឹងហោសមីង?

ខ៖ ចាំ! យើងដាំៗយើងធ្វើៗហើយគ្មានបានឈប់ដៃទេ
ហើយបើយើងចង់ទៅបេះរហូតអីអត់មានទេ គឺរបបគេបើកប៉ុណ្ណាយើងហូបប៉ុណ្ណឹងឯង

ក៖ អូ! តាមតែគេអោយនឹងមីង?

ខ៖ ចាំ! ហើយពេលយប់ឡើងយើងមិនអាចអង្គុយជជែកគ្នាបានទេ
មានគេចាំឆ្លុះយាមមើលតាមផ្ទះចឹងហោស

ក៖ គេធ្វើរាល់ថ្ងៃ?

ខ៖ នឹងហើយយើងមិនអាចនិយាយបានទេ
គឺថាអោយតែពេលព្រលប់ឡើងគឺយើងដេកនឹង
បើយើងអង្គុយតែគ្នា២នាក់ចឹងគេចោទយើងថាយើងជាខ្មាំងចឹង
ចង់ពិគ្រោះគ្នាចង់រត់អីចឹងទៅណា

ក៖ អ្វី! បាទមីងពិបាកដែរ?

ខ៖ ចាំ! ចឹងយើងចេះតែតឹងតែង យើងវាពិបាកដែរ

ក៖ ចុះពេលដែរដាច់ជំនាន់ពលពត

ហើយក៏ចូលជំនាន់ខ្មែរក្រហមគេអោយមីងទៅណាដែរទៅមីង រឺមួយក៏មីងពេលណាមីងធ្វើអីទៅមីង?

ខ៖ ដល់ពេលដែរពលពតចេញទៅចឹង យួនចូលមកតាក្លាយ មានខ្មែរក្រហមមកពីណាដែរក្លាយ គឺពួកយួនចូលមកទេ

ក៖ អ្វី! យួនហោសមីង?

ខ៖ ចាំ! យួនតានឹង

ក៖ ប៉ុន្តែកាលពីជំនាន់ឆ្នាំ1983 ដូចជាខ្មែរក្រហមតាហ៊ីមីង?

ខ៖ អត់ទេពលពតនឹងហើយខ្មែរក្រហមនឹងហើយក្លាយ

ក៖ អ្វី! ចឹងទេហោសមីង ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ?

ខ៖ ចាំ! ពេលដែរវាចេញទៅបានយួនចូលមកនឹង ពេលដែរយួនចូលមកនឹង ក៏គេបានប្រាប់យើងដែរនឹង គេបានប្រាប់យើងមួយខែមុនចឹងទៅណា

ក៖ អ្វី! គេប្រាប់យើងដែរហោសមីង?

ខ៖ នឹងហើយគេប្រាប់ថាយួនចូលមកចឹងទៅណា គេសំលាប់សូម្បីតែកូននៅក្នុងអង្រែក៏គេមិនទុកដែរចឹងទៅណា

ក៖ ម៉េចបានគេសំលាប់ចឹងទៅមីង?

ខ៖ អត់ទេនយោបាយវាប្រាប់យើងចឹងទៅណា អត់អោយយើងទៅរកយួនចឹងទៅណា មិនអោយយើងមករំដោះចេញដូចគេចឹងទៅណា

ក៖ អ្វី! បាទមីងនយោបាយគេហោសមីង?

ខ៖ នឹងហើយគេថាដាច់ខាតមិនអោយយើងចាកចេញពីកន្លែងទេ ចឹងខ្ញុំខ្លាចដល់ពេលដែរសន្តិភាពនឹង គេបានរត់ទៅអស់រលីងខ្ញុំមិនដឹងទៅខាងណា កូនរបស់ខ្ញុំអាចនៅកូនងា នៅឡើយខ្ញុំនៅបីកូនងាមកដល់មីងរបស់ខ្ញុំនឹងក៏មីងខ្ញុំគាត់ចេះតែសួរទៅណា

ក៖ នរណាគេសួរនរណាមីង?

ខ៖ គ្នាយើងសួរគ្នានឹងថា ពេលគេមករំដោះនេះតើជាខ្មែររំដោះ រឺមួយក៏យូនជាអ្នករំដោះ គេថាខ្មែរយើងជាអ្នករំដោះទេ ពេលដែរខ្ញុំឆ្លងស្ពានមកខ្ញុំឃើញសុទ្ធតែរៀតណាម ខ្ញុំថាកូនអញមិនដឹងយ៉ាងម៉េចទេ

ក៖ យើងខ្លាចវាវែមែនមីង?

ខ៖ ចាំខ្លាចដែរនឹងហាស មីងរបស់ខ្ញុំគាត់យកភួយឡើងធំមកគ្រប់លើខ្ញុំនឹង គាត់អោយកូនខ្ញុំបោកដោះខ្ញុំ មីងរបស់ខ្ញុំគាត់ថាកុំអោយបើអោវាបោកដោះទៅកុំអោយដកចេញ

ក៖ ម៉េចចឹងមីង?

ខ៖ មីងគាត់ប្រាប់ថាបើវាយំគេដឹងគេនឹងយកទៅបោះទៅលើទង់រោលនឹងអោយស្លាប់បាត់ឡូវ ហើយនឹងហាស តែការពិតវាមិនមែនទេ វាគ្រាប់តែជានយោបាយចឹងទៅណា

ក៖ អូ!បាទៗៗមីង តែអត់ធ្វើអីយើងទេ?

ខ៖ ថាខ្ញុំភ័យអើយភ័យ តែដល់ពេលដែរទៅដល់មុខរៀតណាមវាអោយឈប់កន្លែងវានឹងសិនហាស ចឹងនាំគ្នាឈប់នៅកន្លែងវាចឹងទៅណា ហើយមីងរបស់ខ្ញុំគាត់យកភួយឡើងធំគ្រប់ខ្ញុំអោយដេកពីរនាក់កូនចឹងទៅណា

ក៖ ខ្លាចវាចាប់បានមែនមីង?

ខ៖ នឹងហើយខ្លាចដែរនឹងហាស ហើយវាចេះតែអង្គុយស្នូលយើង និយាយចឹងទៅគាត់សួរមកតាមានកូនងាអតទេ មានកូនតូចអត់ ដល់ពេលចឹងយើងភ័យខ្លាំងហាសណា

ក៖ ខ្លាចវាយកទៅបោះចោលណាមីង?

ខ៖ នឹងហើយយើងនឹកឃើញភ័យថា យើងមានកូនតូចតែមួយនឹងផងនឹង បើគេយកកូនរបស់ខ្ញុំយកទៅបោះអោយជាប់នឹងទង់រងនឹង ជីវិតរបស់ខ្ញុំពិតជាគ្មានអីរស់ទៅមុខទៀតទេ ខ្ញុំយំហើយខ្ញុំនឹកឃើញចឹងហាស

ក៖ អូ!បាទមីងបាទ?

ខ៖ វាចេះតែតាមសូរយើងរហូតនឹង យើងថាអត់មានទេអត់មានកូនតូចទេ
វាថាម៉ែយ៉ាងងងថាអត់មានកូនជា មានកូនជាទេដឹង
ខ្ញុំថាអត់មានទេមីងខ្ញុំថាគាត់ភ័យអើយភ័យ

ក៖ អូ!ចុះម៉េចទៅមីង?

ខ៖ ហើយវាដាំបាយ វាស្រុះមីងអយយើងស៊ីចឹងទៅណា
វាបានឡើងទៅលើផ្ទះនឹងដល់ពេលម៉ោងណាខ្ញុំបានឈឺនោមខ្លាំងហើយនឹង
ហើយខ្ញុំបាននឹកឃើញប្រហើរៗភ្លយមកបានដាក់មុខកូនហើយខ្ញុំទៅនោមទៅចឹង

ក៖ តែវាបានឃើញទេ?

ខ៖ ហើយវាឆ្កុះពិលចម្រុះកូនរបស់ខ្ញុំនឹង ដល់ពេលហើយវាក៏រត់ចុះមកនឹងហាស

ក៖ ចុះវាធ្វើម៉េចទៅចឹង?

ខ៖ វាថាមានកូនជា ថាអត់កូនជា
ខ្ញុំចង់និយាយថាខ្ញុំមានយកកូនជាទៅសំលាប់ណាបើមានកូនជាចឹងទៅ
ខ្ញុំចង់យកកូនជាអោយខ្ញុំដេកនៅក្នុងផ្ទះកុំអោយវាសើម អីចឹងទៅណា បានមីងខ្ញុំគាត់អរ
គាត់ថាកូនអោយមិនមែនទេគេអត់សំលាប់កូនយើងទេកូន
ចឹងទៅខ្ញុំបានបើកភ្លយអោយវាចឹងទៅ ខ្ញុំបានបែកញើសឡើងជោកខ្លួននឹង

ក៖ អូ!មីងភ័យហោសមីង?

ខ៖ ខ្ញុំភ័យហាសណា ដល់ពេលចឹងទៅវាមិនមានទេគេមិនបានសំលាប់កូនខ្ញុំទេ

ក៖ ពេលណាងនរណាគេជាអ្នកសួរដែរទៅមីង?

ខ៖ វៀតណាមនឹងឯងជាអ្នកសួរយើងនឹង

ក៖ អូ!វៀតណាមជាអ្នកសួរយើងហោស?

ខ៖ នឹងហើយវៀតណាមជាអ្នកសួរយើងនឹងឯង

ក៖ ពេលណាវៀតណាមមកដល់ហើយណាមីង?

ខ៖ វាមកជាមួយគ្នាចឹងទៅវាមួយជាមួយខ្មែររំដោះចឹងទៅណា វាបើករថគ្រោះមក
វាស្រែកប្រាប់យើងថាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ត្រូវតែក្រោកឈរ ដូចថាអប់អរសាទរគេទៅ
តែបើយើងមិនមែនជាប្រជនខ្មែរយើងក្រាបចុះទៅ

ក៖ ម៉េចចឹងមីង?

ខ៖ គ្រាប់ផ្លោងងាប់ អើយក្លុយអើយដូចគេហាលចឹង វាបានពន្យល់យើងចឹងទៅ
ដល់ពេលស្រែទៅយើងនាំគ្នាគ្រាប់ហាស យើងខ្លាចគេផ្លោងមក
ហើយវាក៏ផ្លោងមកមែននឹង

ក៖ អូ!ចឹងម៉េចទៅមីង?

ខ៖ នឹងដល់ពេលព្រឹកឡើងចឹងទៅ ក៏ចំទិក្សក្នុងឡើង
ឯក្បាលក៏គ្រាប់ដល់ដីហើយនឹងហាសគ្រប់តែគ្នានឹងហាស

ក៖ គេធ្វើចឹងធ្វើអីមីង?

ខ៖ គេធ្វើចឹងច្រើនហាសដល់ពេលពួកខ្ញុំទើបតែមកក្រោយគេខ្ញុំអត់ដឹង
ដល់ពេលដែរវាចេះតែតាមសួរយើងថាមានកូនងាអត់នឹង ហើយយើងមានកូនងានោះ
ចឹងយើងចេះតែភ័យមែនទែនទៅណា
ដល់ពេលចឹងវាប្រាប់ថាមិនអីទេគេមិនដែរសំលាប់កូនក្មេងធ្វើអីទៅ

ក៖ អូ!យូនប្រាប់យើងហោសមីង?

ខ៖ ចាំ!យូនប្រាប់យើងនឹង ហើយយើងក៏បើកមុខកូនចេញមក

ក៖ ចុះខ្មែរក្រហមគេទៅណាទៅពេលណាហាសមីង?

ខ៖ វាក៏រត់ចូលទៅក្នុងព្រៃចឹងទៅ

ក៖ អូ!ចឹងមានន័យថារៀនណាមកវាយកហើយណាមីង?

ខ៖ ចាំ!គេវាយកវដោះបណ្តោយហាស គេវែវដោះអោយយើងចេញបណ្តោយនឹងហាស
ដល់ពេលបានប្រហែលជា2ខែ ដល់ពេល2ខែនឹងយូនជយម្តងនឹង

ក៖ ម៉េចបានយូនជយវិញមីង?

ខ៖ យូនជយលើកទី2ហាសណា យូនជយទៅក្រោយសិននឹង
ចឹងទៅគេអោយយើងថយតាម អោយខ្មែរយើងថយតាម តែខ្ញុំថយវាមិនទាន់
ពីព្រោះអីរទេះរបស់ខ្ញុំអត់មានផ្លូវដែក វាមានតែផ្លូវឈើហើយវាបានបាក់
ខ្ញុំទៅអត់ទាន់ក៏ខ្ញុំចូលអាពតម្តងទៀតនឹង

ក៖ អូ!ចូលម្តងទៀត

ខ៖ ចាំ!ចូលម្តងទៀត គេបានកៀរយើងពាក់កណ្តាលនឹងចូលមកក្នុងវិញនឹង
ចឹងសំរាប់អ្នកដែរមានប្តីប្រពន្ធអត់មានកូនចឹងទៅ

គេត្រូវការអោយយើងជញ្ជូនស្រូវទៅកប់អោយគេនៅក្បាលក្របីវាធ្វើឃ្នាំងឡើងធំ
វាលាក់ស្រូវទុកនៅណាងហាស
ចឹងមានន័យថាមួយថ្ងៃៗយើងមិនបានធ្វើអីទេគេអោយជញ្ជូនតែស្រូវមួយថ្ងៃមួយជើងៗ
យកទៅកប់ទៅទុកអោយគេនៅនឹងចឹងហាស

ក: អូ!ចឹងហោសមីង?

ខ: ដូចជាគេមានសង្គ្រាមចឹងទៅគេមានកន្លែងស៊ីចឹងទៅណា
ហើយយើងក៏ចូលម្តងទៀតចឹងទៅក៏បាន
រៀនណាមបកមកកៀរម្តងទៀតខ្ញុំក៏បានទៅតាមរៀនណាមចឹងទៅក៏ខ្ញុំរួចទៅ

ក: ប៉ុន្តែពេលណាងនៅឆ្នាំណាដែរមីង?

ខ: នៅឆ្នាំ មើលតែ៣ខែទេ ថាយូនចូលមកបាន៣ខែនឹងក៏សំរាកក៏ថយទៅវិញចឹងទៅ
ពេលថយបានមួយខែនឹងក៏គេចូលមករំដោះម្តងទៀតបានគេចូលមករំដោះម្តងទៀតទៅក៏
បានរួចរហូតចឹងទៅចឹងទៅណា

ក: អូ!បាទមីង?

ខ: ពីព្រោះអីយើងនៅជាប់នឹងជាយដែន នៅជាប់ជាមួយនឹងវាចឹងទៅណា

ក: បាទមីងគិតថានៅឆ្នាំប៉ុន្មានដែរគិតថាវាសន្តិភាពតែម្តងហាស?

ខ: នៅឆ្នាំ១៩៨០

ក: នៅឆ្នាំ១៩៨០ណាមីង?

ខ: នឹងហើយសន្តិភាពលែងមានអីហើយនឹង ខ្ញុំមកនៅបាត់ដំបងវិញហើយ
ខ្ញុំដូចជានៅជាមួយមីងអីចឹងទៅណា

ក: អូ!ប៉ុន្តែពេលណាងគេនៅចាយលុយ រឺមួយក៏គេនៅចាយអីគេដែរមីង?

ខ: គេនៅចាយអង្ករ

ក: គេនៅចាយអង្ករហោសមីង បើគេចង់លក់ដូរអីគេដូរអង្ករនឹងហោសមីង?

ខ: គេដូរអង្ករចឹងទៅ មាននុំនៃក គេចាយអង្ករគេចាយមាស

ក: លុយកាលពីជំនាន់ណាងថ្ងៃហោសមីង?

ខ: អត់ទាន់មានទេ គេមិនទាន់ចាយណា

ក៖ ប៉ុន្តែគេអង្ករនឹងរហូត?

ខ៖ គេចាប់ផ្តើមចាយនឹងគេចាយ5កាក់
ដល់ពេលគេចាយ5កាក់នឹងបានអង្ករមួយកំប៉ុងនឹងទេ

ក៖ អូ!គេចាយកាក់នៅឡើយទេ?

ខ៖ នឹងហើយដូចថា1រៀលចឹងទៅដូរបានអង្ករ2កំប៉ុងចឹងទៅណា

ក៖ ចឹងនៅពេលដែរឆ្នាំកៅជាងនឹងមីងលែងមានអីហើយណាមីង?

ខ៖ ចាំ!លែងអីហើយនឹង ដូចថាយើងសន្តិភាពមែនទែនហើយណា
ពេលដែរគេចូលមកចឹងទៅវាលែងមានបញ្ហាអីទៀតហើយនឹង

ក៖ អូ!បាទមីង

ចឹងតើមីងគិតថាពេលណាដែរមីងគិតថាជាពេលដែរសប្បាយនៅក្នុងឆាកជីវិតរបស់មីងដែរ
ហោសមីង?

ខ៖ ខ្ញុំសប្បាយដូចថារកពេលសប្បាយអត់ឃើញទេនឹងហោស ពីព្រោះអីយើងពិបាកចេះតែ
គិតពីរឿងអត់ឃ្លានទេ
យើងខំតែរកពីព្រោះអីយើងអត់មានជីវភាពធូធារដូចកាលពីឪពុករបស់យើងនៅអីចឹងទៅ
ណាវាចឹង

ក៖ បាទមីងបាទ

ខ៖ ចឹងកាលណាឯគេប្រមូលយើងអស់ហើយ

ក៖ បាទមីង!

ចុះពេលដែរកាលពីនៅក្មេងមីងធ្លាប់មានក្តីស្រមៃថាពេលដែរមីងធំឡើងមីងចង់ធ្វើអីគេដែរ
ទេមីង?

ខ៖ ខ្ញុំអត់បានស្រមៃធ្វើអីផងនឹង ពីព្រោះអីខ្ញុំស្រលាញ់តែការចាក់
ខ្ញុំចូលចិត្តតែរឿងចាក់អាវ ចាកកន្សែងអីចឹងទៅ
ដល់ពេលដែរយូនចូលមកដល់យូរបន្តិចមកខ្ញុំចេះធ្វើកណ្តូប
អាកណ្តូបស្លឹកត្នោតយើងចឹងទៅណា

ក៖ អូ!មីងចេះយកស្លឹកត្នោត យកមកធ្វើជាកណ្តូបហោសមីង

ខ៖ នឹងបានជីវភាពរបស់ខ្ញុំបានរស់នៅពេលដែរយូនចូលមកយើងទៅរកអីអត់បានហោស

ក៖ អូ! បាទមីង

ខ៖ តិចទៅគេផ្លាងខាងនេះ តិចទៅគេផ្លាងខាងនោះ

ខ្ញុំមិនមានអីគេទេ ខ្ញុំអយប្តីរបស់ខ្ញុំដើរកាប់ស្លឹកត្នោតមកដើម្បីយកមកធ្វើ
ហើយយកទៅលលុយលក់មួយបានតែ300លុយខ្មែរទេ

ក៖ បាទមីងបាទ?

ខ៖ ប៉ុណ្ណឹង កាលណាឯងផ្តាំលាបវាថោកហាសចឹងខ្ញុំធ្វើខ្លួនឯងនឹង
ពេលយប់ចឹងទៅបាន300កណ្តូបអីចឹងដើម្បីយកទៅលក់អីចឹងទៅណា
ក៏បានទិញអង្ករហូបអីចឹងទៅណា

ក៖ ចឹងជាចុងក្រោយបើចង់អោយមីងផ្អែផ្តាំទៅកូនចៅជំនាន់ក្រោយៗ
តើមីងចង់ផ្អែផ្តាំអីទៅពួកគាត់ដែរមីង?

ខ៖ ចង់ផ្អែផ្តាំថាអោយខំរៀនសូត្រ ហើយនឹងខំយកចិត្តទុកដាក់បីការងារ
ដូចថាកុំអោយយើងប្រព្រឹត្តនូវអំពើមិនសមហេតុផលអោយសោះនឹងហាស

ក៖ បាទមីងមានអីផ្សេងទៀតទេមីង?

ខ៖

ជាពិសេសគ្រឿងញៀនអីនឹងសុំអោយគេចវេសចេញទៅកុំអោយនេះមិនមែនជាបរបានប្រ
យោជន៍ទេនឹងហោស

ក៖ បាទត្រូវហើយមីង?

ខ៖ ចឹងយើងជាកូនខ្មែរយើងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ រៀនសូត្រពីខ្មែរយើងមកបានវាល្អ
កុំយកអីពីសាសន៍គេយកមកទុកក្នុងខ្លួនយើងមកវាមិនល្អទេនឹងហោស

ក៖ បាទមីងបាទចឹងមានអីផ្សេងទៀតទេមីង?

ខ៖ ចាំ! អស់ហើយនឹង

ក៖

បាទមីងជាចុងក្រោយខ្ញុំអរគុណច្រើនមីងដែរបានផ្តល់ពេលវេលាដែរបានរក្សាពេលវេលា
សំភាសន៍ដែរទាក់ទងពីប្រវត្តិរបស់មីងចឹងហាសមីង

ខ៖ ចាំ! នឹងហើយក្លាយ

ក៖ បាទមីងបាទអរគុណច្រើនមីង ៗ ៗ ៗ